

[Tredje næstformand]

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed. (Børneteater og opsøgende teater). (Lovforslag nr. L 156. Fremsat 2/2 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ritt Bjerregaard (S):

Da den socialdemokratiske ordfører i denne sag, hr. Jimmy Stahr, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne gøre nogle enkelte bemærkninger.

For socialdemokratiet er dette lovforslag, selv om det er et mindre lovforslag, vigtigt, og det er der hovedsagelig tre grunde til. Vi anser det for vigtigt, at der også i økonomisk stramme tider, hvor både staten og den enkelte må holde igen, kan ske kulturpolitiske forbedringer, og vi betragter dette som et af dem.

Den anden grund, jeg gerne her vil fremhæve, er, at de kulturelle tilbud til børn, det vil sige børns oplevelsesmuligheder i vores samfund, således som det udvikler sig mere og mere teknisk og mere og mere maskinpræget, bliver begrænsede. Det forpligter efter socialdemokratiets opfattelse det offentlige, og lovforslaget er en forbedring også på dette område.

Endelig som den tredje grund skal jeg fremhæve, at lovforslaget understreger ønsket om at fortsætte den decentrale udvikling og den geografiske spredning, dels ved at indtage amtskommunerne, dels ved at forhøje refusionssatserne. Derfor kan jeg på socialdemokratiets vegne give tilsagn om et positivt og hurtigt udvalgsarbejde.

H. C. Hansen (FP):

Mit partis ordfører i denne sag kan ikke være til stede, og jeg skal derfor tolke mit partis synspunkt om dette lovforslag.

Vi er imod det af to grunde. Først den rent aktuelle. Det er en kendsgerning, at kulturministeriet mangler penge til museer, og efter fremskridtspartiets opfattelse burde ministeren, såfremt han turde, gå ned i folketingsalen for at bede om penge til vedligeholdelse af vores virkelige kulturarv, der be-

finder sig på de danske museer, som hører ind under kulturministeriet. Det er en helt forkert prioritering at bede om penge til andre formål. Det er den aktuelle årsag til, at vi siger nej til lovforslaget.

Dernæst er der den rent principielle. Vi er ikke sikre på, således som ministeren gang på gang hævder, at kvalitetsprincippet skal være afgørende overalt. Ministeren har jo den opfattelse, at der skal være nogen til at bestemme, hvad der er kvalitet, og hvad der ikke er kvalitet. Vi har den opfattelse, at befolkningen selv kan bestemme, hvad der er kvalitet, og vi betragter det som et udtryk for formynderi, at det offentlige overalt skal bestemme.

I bemærkningerne til lovforslaget står:

»Det er vigtigt, at kvalitetsprincippet overalt i den kulturpolitiske lovgivning fastslås som det bærende for støtteordninger, og at det samtidig fastslås, hvem der skal foretage kvalitetsvurderingen.«

Efter vor opfattelse af et frit menneske er det ikke tanken, at eksperter, embedsmænd, politikere skal fastsætte, hvad der er kvalitet. Vi har den opfattelse, at hver enkelt kan svare for sig selv også på disse områder, og derfor har vi altså både en aktuel – med hensyn til de danske museers tilstand – og en principiel årsag til, at vi ikke vil medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Mette Madsen (V):

Med den ændring af loven om børneteater og opsøgende teater, der nu foreslås gennemført, vil støtten kunne gives på tre forskellige måder. For det første til driften af egnsteatre, dvs. et teater, der ligger i det område, det hovedsagelig skal betjene. Der kan være tale om en kommune, en flerhed af kommuner, eller indtil flere kommuner og et amt. Venstre lægger megen vægt på, at det er kommunerne, der selv bestemmer, om man ønsker et sådant teater. Jeg læser bemærkningerne sådan, at et amt kun kan komme ind i billedet, hvis en eller flere kommuner ønsker amtet med. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er rigtigt forstået, at et amt ikke uden kommunal medvirken kan oprette og drive et egnsteater.

Vi finder det i venstre rimeligt med en åremålsbegrænsning for det lokale tilsagn om støtte. De i bemærkningerne nævnte tre år er